

Zprávy z neziskových organizací, kterým pomáhá OKD a její nadace při péči o nemocné lidi, seniory, děti i životní prostředí

Vaření? Sami chlapci si vyžádali vlastní klub!

Začalo to buřtgulášem či knedlíky s vajíčkem, nyní si už kluci troufají připravit také tiramisu. Nejprve však nakupují a po kuchtění i uklízejí

KARVINÁ – Když před třemi lety na podzim rozjždělo Centrum pro rodinu (CPR) Sluníčko za podpory Nadace OKD pomoc sociálně ohroženým rodinám, zřídilo také Divčí klub. Ten se etabloval natolik, až to přišlo chlapcům líto. Projekt nazvaný Rodina na prvním místě se proto od letošního ledna neplánuje rozrostl o Klub pro kluky!

„Holky vaří, a my to chceme taky!“ obrátili se hoši ve věku od 6 do 14 let na provozovatele Klubu Bublina, v němž aktivity CPR Sluníčko pro tuto cílovou skupinu probíhají. Divčí klub totiž na pravidelných úternech setkáních navštěvovalo okolo deseti malých slečen a zabývaly se kromě výtvarné činnosti i přípravou jednoduchých pokrmů.

„Vlastní klub si kluci sami vyžádali a byla by škoda jim to ne-



Jedno z prvních vaření mělo na programu bramborový guláš.

umožnit. Takže jsme v liché týdny nechali úterky od 15 do 17.30 pro dívky a v sudé týdny tento čas vyčlenili pro chlapce. Chodí jich kupodivu snad ještě více než holek,“ řekla pedagogická pracovnice Petra Černeková, jež v Bublíně vede a – ve spolupráci s dětmi – vymýšlí program.

Školáky pocházející mnohdy ze špatně situovaných rodin začala při tom učit hospodaření. „Nejprve nakupujeme suroviny, přičemž jsem musela vysvětlovat, proč je lepší vařit domácí polévku namísto instantní z pytlíku. Je přece lepší, zdravější, dá se jí udělat více. Jako onehdy hrachovky, které bylo za pětadvacet korun čtyři litry,“ líčila.

„Atmosféra důvěry a bezpečí panující v obou našich klubech umožňuje otevřít jakékoliv téma, které děti zajímá či trápí. Najdou tak odpovědi na otázky, na které se jinak nemohou či nechtějí ptát,“ konstatovaly pracovnice Bubliny.

Hoši se ukázali jako nevybíraví a otevření kuchařským experimentům. Začali u buřtguláše a už se dopracovali k přípravě tiramisu. „Pravidlem je, že klub funguje s nejméně šesti klienty.



Příprava knedlíků s vajíčkem v Klubu pro kluky v Bublíně.

U děvčat jsme ho párkrát rušili, s kluky zatím nikdy,“ pokračovala Černeková, podle níž děti sdílely fotky pokrmů i s recepty a rozpočty na sociálních sítích.

Při vaření s chlapci i dívkami často diskutuje. „Téma jsou dva týdny stejná pro obě skupiny. Příklad? Moje koničky, sportem ke zdraví, kluci, kam se podíváš, anebo holky, kam se podíváš,“ uvedla Černeková. Děti se v Bublíně i doučují, sportují, věnují dramatickému či výtvarné-

Rodina na prvním místě

Sluníčko v Karvině provozuje Centrum pro rodinu, Monteškolkou, Poradnu pro rodiny s dětmi a Klub pro děti Bublina. Rodina na prvním místě je projekt v rámci posledně

mu kroužku, hovoří s psychologem (Pokec ze Zbyňkem).

Vedoucí CPR Sluníčko Lenka Kalníková v této souvislosti podotkla, že jim v Bublíně chybí chlap. „S dětmi pracuji pouze ženy. Potřebovali bychom mužského zaměstnance, který může probírat s kluky chlupaté věci, věnovat se specifickým chlupáckým aktivitám. Už jsme vypsalí výběrové řízení na nového kolegu. Rádi ho zapojíme,“ dodala. **Radek Lukša**



Autistické děti se opět bavily na karnevalu v Těrlicku.

MALÍ AUTISTÉ NA KARNEVALU

TĚRLICKO – Mimoni, kouzelníci, princezny, kovbojové či piráti, ale také děti, které by na sebe žádnou masku nevzaly. Celkem pětadvacet malých autistů a pět jejich sourozenců se bavilo v sobotu 12. března na karnevalu spolku ADAM – Autistické děti a my.

„Uspěšně se popáté a jako obvykle v Dětském domově v Těrlicku, kde nám zdejší chlapci pomáhali s výzdobou, hlídáním, úklidem. Náš srdcovkový patron Martin Szturc dorazil také, vždyť se podílel na technickém zajištění samotné akce,“ sdělila předsedkyně

této neziskové organizace Marie Gerdová. Ta se však s ostatními rodiči bálu neúčastnila; vše měl na poveli psycholog Přemysl Mikoláš a sedm studentů – dobrovolníků. „My jen přichystali program a pak si udělali na chvíli volno a odpočali si,“ nechala se slyšet Gerdová.

Děti nejprve pobavili Klauai z Balónkova, načež se ty menší pustily do výtvarných a většinou do sportovních aktivit. „Až jsme byli všichni překvapeni, že se karneval obešel bez afektů, pláče, křiku, nespokojenosti. Malí autisté to krásně zvládli!“ shrnula Gerdová. **uzi**

SOTVA DOSTALI MINIGRANT, IHNEDE SPRAVILI KLUBOVNU

HAVÍŘOV – Bez jakýchkoli cavyků nastoupili členové 038. základní organizace Českého kynologického svazu na rekonstrukci někdejších učňovských dílen Dolu Antonín Zápotocký (Lazy). Objekt v Bludovicích nazývaný místními Rumcajs jim totiž slouží jako klubov-

na Lešňanského i bývalého přípravníka z 9. května Jána Viciána. Zabrало nám to deset dnů a kromě podlahy v chodbě, kuchyňce a společenské místnosti jsme udělali nové obložení dřevěnými palubkami,“ popisoval patron projektu Petr Ožana. Ten pro pejskaře z Bludovic získal Srdcovku



Pejskaři v Bludovicích využili minigrant k rekonstrukci své klubovny.

Kynologické akce v Bludovicích

- zkoušky podle národního i mezinárodního řádu v sobotu 9. dubna
- oblastní výstava německých ovčáků v sobotu 16. dubna (bonitace v neděli 17. dubna)
- výběrový závod na republikové mistrovství mládeže ve všestrannosti psa v sobotu 7. května

Vypravili azylový dům i tréninkové byty

Armáda spásy v České republice začala v Havířově pomáhat před pětadvaceti lety. Jen mužů prošlo jejím střediskem v ulici Na spojce za celou tu dobu více než tisícovka



Uživatelé tréninkových bytů AS v Havířově-Šumbarku dostali nové spotřebiče.



Spousta vybavení pamatovala málem socialistické časy, byla zapotřebí náhrada.

HAVÍŘOV – Čtvrt století letos uplynulo od otevření prvního zařízení pro lidi bez přístřeší v postkomunistické střední Evropě. V havířovské ulici Na spojce 2 ho zakládala Armáda spásy (AS) v České republice. Během té doby jim prošlo na 1100 mužů, bezdomovců. K návratu do normálního života jim v loňském roce pomáhala i podpora od Nadace OKD.

„Armáda spásy v panelákové zástavbě před křižovatkou u autobusového nádraží v Havířově-Městě zprovoznila azylový dům s příspěvním svých zahraničních zdrojů. Začala se starat také o lidi postižené útlumem průmyslu na Ostravsku a Karvinsku,“ vysvětloval Ladislav Solana, ředitel zařízení nabízejícího služby noclehárny, azylového domu a terénního programu.

Základní provoz je, jak upozornil, sice zcela soběstačný, ale vybavení pokojů pro ubytované či tré-

„Smyslem naší činnosti je začlenit lidi bez přístřeší do běžného života tak, aby nemuseli potřebovat další intervenci zvenčí v podobě sociálních služeb. Troufou si říci, že u padesáti procent klientů se to daří,“ nechal se slyšet ředitel zařízení Ladislav Solana.

ninkových bytů pro osamostatňující se klienty pocházelo mnohdy ještě z 90. let. „Cíl našeho projektu? Pořídít nové zařízení a zlepšit tím podmínky k poskytování služeb pro lidi bez přístřeší. S grantem z těžařské nadace se nám ho podařilo naplnit,“ líčil.

Pro azylový dům tak pořídili nové postele, matrace, stoly, police, věšáky a dveře. „Kapacita je osmdvacet míst. V současnosti jich je využito pětadvacet,“ poznamenal Solana s tím, že věk bezdomovců

se pohybuje mezi dvaceti a více než šedesáti lety. Jim i ostatním uživatelům zdejších služeb AS se věnují sociální pracovnice Andrea Schmidová a Jan Třínecký.

Mužům, kteří to se začleněním zpět do společnosti myslí vážně, umožnila AS přestěhování do tréninkových bytů. „Ty máme na Šumbarku, kde klienti bydlí po dvou či po třech. Kapacita je jedenáct míst. Plně obsazených,“ upřesnil Solana. Do těchto domácností AS koupila postele a spotřebiči-

če. I díky pračkám či ledničkám se zdejší nájemníci stávají samostatnějšími. **Radek Lukša**

Po pěti letech na ulici...

Neshody v rodině dostaly pana Pavla v relativně mladém věku mezi bezdomovce. Na ulici prožil pět let. Díky kontaktům s terénními pracovníky AS začal využívat noclehárnu. Časem přešel na azylový dům, kde si začal nejen řešit své sociální problémy, ale využil i nabídky výdělků v rámci veřejně prospěšných prací. Jelikož se práce nebál, našel si stálé zaměstnání u výrobní linky. To už bydlel v tréninkovém bytě. I ten nakonec opustil a stěhoval se do svého.

na a tu potřebovali uvést do pořádku před blížícími se třemi akcemi celorepublikového významu! „Sotva jsme obdrželi letošní minigrant, pustili jsme se do práce. Zrenovovali jsme betonovou podlahu, která byla za asi padesát let užívání v hodně zuboženém stavu. Původně jsme ji chtěli i s nivelací vylít betonem, nakonec jsme zvolili variantu s položením dlažby. Brigádu si udělalo patnáct lidí včetně mne, narážející z ČSM Jarý

i vloni – využili ji na odvodnění cvičiště.

Na tom se již v dubnu sejdou nejprve kynologové na zkouškách. Posléze se uskuteční výstava německých ovčáků, na kterou běžně jezdívají pejskaři až od Prahy. „A nakonec budeme hostit nejlepší mládežníky z republiky na závodech ve stopování, poslušnosti a obraně,“ líčil Ožana s poděkováním nadačnímu týmu za spolupráci, přízeň i pochopení potřebnosti jejich projektu. **uzi**

Osobní zapojení patrona

Místopředseda, hospodář, výcvikář. Tato tři slova bohatě vysvětlují zapojení Petra Ožana do činnosti 038. ZKO Českého kynologického svazu Havířov-Bludovice. Působí v něm patnáct let. Momentálně mu dělá společníka belgický ovčák

– malinois Joe (se psem stejného plemene jménem Jack cvičí jeho dcera Karolína). Kynologii se nicméně věnuje patron projektu až po vyfáření v Důlním závodě 2; dělá v úseku vybavování a likvidace vedeném Jánem Mračnou.